

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 marca 2013 r.,

sprawy **A. P.**

skazanej z art. 148 § 1 i in. k.k.

z powodu kasacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 października 2012 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2012 r.,

postanowił

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć oskarżycielkę posiłkową G. K.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 12 października 2012 roku, zmieniono wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 czerwca 2012 r., w ten sposób, że z opisu czynu wyeliminowano ustalenia dotyczące działania skazanej A. P. ze szczególnym okrucieństwem oraz w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie, zmieniono kwalifikację przypisanego skazanej czynu na art. 148 § 1 k.k. oraz obniżono karę z dożywotniego pozbawienia wolności do 25 lat pozbawienia wolności; obniżono też kwotę zasądzzonego zadośćuczynienia. Od wyroku tego kasację wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej. W kasacji zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. art. 148 § 1 k.k., poprzez przyjęcie, że zachowanie skazanej nie miało cech szczególnego okrucieństwa oraz nie wynikało z motywacji

zasługującej na szczególne potępienie. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej należało pozostawić bez rozpoznania wobec jej ustawowej niedopuszczalności.

Choć nie wyrażono tego *expressis verbis* w *petitum* kasacji, nie można mieć wątpliwości, że jest to kasacja na niekorzyść skazanej. Świadczy o tym zarówno treść zarzutu, jak i wniosek o uchylenie wyroku sądu odwoławczego, którym to wyrokiem uwzględniono apelację obrońcy skazanej i w efekcie znacznie złagodzone odpowiedzialność karną za popełniony przez nią czyn. Ponadto, oskarżyciel posiłkowy nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku na korzyść skazanego (art. 425 § 3 zd. 1 k.p.k.). Tymczasem, zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k., kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. oraz z powodu niepoczytalności sprawcy. Ograniczenie to nie wiąże wprawdzie w przypadku przyczyn z art. 439 k.p.k., ale takich w kasacji nie zarzucono, nie dopatrył się ich również Sąd Najwyższy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.